

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Solam peccatorum malitiam ante oculos positam facilè aliquem
trahere ad desperandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nes, quas non modicas corporis quæstu parauerat, constructâ pyra, in ignem coniecit; atque de lustro in claustrum; de lupanari in monasterium; à diaboli diuturna seruiture, ad omnipotentis Dei obsequium transiuit. Triennio clausa fleuerat fœdè acta; eo triennio exacto, Paulo Antonij Abbatis discipulo diuinitus patefactum est, dimissa esse Thaidi peccata. Quare à Paphnutio de cellæ primùm, deinde etiam à Deo de corporis carcere educta ad beatorum consortia euolauit. Pelagia autem, quæ diuitijs, uenustate uultus, turpitudine morum, Antiochiæ omnes antecesserat, à Nonno Heliopoleos Episcopo uanitatē dedocta, ita, errore agnito, immutata est, ut ornatum muliebrem omnem abijceret, & quidquid habebat pecuniarum, pauperibus erogaret, vitatoque hominum contubernio ad malum pelliciente, in monte Olineti, tuguriolum sibi poneret, & ne quis solitariae feminae insidiaretur, cælato sexu, se Pelagium nominaret. Tantum hæc inibi sanctitate excelluit, ut pelagus virtutum diceretur, quæ prius fuerat vitiorum. Idem de Abrahami nepte dicitur, quæ lupa facta in ouem est mutata, postquam eam Eremita inuentam reduxit. Maria Ægyptiaca, quæ, ob infamem quæstum, ab aditu Ecclesiæ diuinitus est impedita, post lachrymas & pœnitentiam, eò sanctitatis est progressa, ut, inter precandum, è terra in sublime eleuaretur, & in terra orans terram non tangeret; Iordanem transiens aquas calcaret; moritura Zosimum cum SS. Eucharistia uenientem haberet, ipsosque leones, vespillonum officio fungentes sortiri mereretur. Mariam Magdalenam, cum nominauit, omnia dixi. In illa, uelut in clarissimo speculo, reluxit diuinæ clementiæ exemplum. Verè illa dicere potuit: *Miserator & misericors Dominus, patiens & multum misericors. Suauis Dominus uniuersis, & miserationes eius super omnia opera eius.*

Pfal. 144.

X.

Verum est, ea est peccati malitia, ut, si ea tantum à peccatore aspiciatur, facile illum in desperationem possit adducere. Quid enim peccato à creatura in Creatorem commisso peius? Iudas, cum suam tantum, in Magistrum, perfidiam ante oculos sibi poneret, laqueo sibi animam intertraxit. Hoc Cain, hoc alij duntaxat aspexerunt, qui *desperantes semetipsos*

Ephes. 4. 18.

Iii 2

tradido-

tradiderunt impudicitia, in operationem immunditiae omnis, in avaritiam. Nimirum, qui, ob multitudinem magnitudinemque peccatorum suorum, de caelo desperauerunt, caelum sibi volunt facere in terris. Itaque, ut S. Anselmus exponit praedictum locum Pauli, in hoc deuoluti sunt, ut operentur omnimodam carnis immunditiam. Et hoc faciunt, in avaritiam, id est, in insatiabilitatem, quia sicut auarus nunquam reputat se satis habere: ita isti nunquam perueniunt ad immunditiae saturitatem. Quamobrem recte dixit D. Chrysostomus: *Spem abycere, non solum id mali habet, quod cali portas nobis intercludit; aut quod in peiorem ignam trahit, & contemptum: aliud habet pessimum, introducit enim in socordiam, qualis est sarana. Etenim Diabolus ex nulla re tantum euasit, atque ex prima desperatione; unde in socordiam, ceu per gradus, delapsus est. Ut primum enim anima de consequenda salute dubitat, quo periclitetur precipitio, amplius non sentit, dicendo & faciendo contra salutem suam. Sicut furia correpti, deperditam semel capitis sanitatem, nihil verentur, nihil eos pudet, intrepide quiduis audent, in ignem, in mare, in praecepta editaque, saxa impigre conuolant. In hunc modum, qui se incuria, per desperationem, permisere, deinceps intolerabiles sunt; per inuia vitiorum assidue discursant. Et neque imminens mors eos, ab insania, deterrret, & a deprauatione infinitis se calamitatibus consciant.* Haec Chrysostomus. Comicus quoque ait: *Ita diis placitum, voluptati ut moror comes consequatur.* Nam his desperatis non solum semper male est ex animi anxij desperatione; sed etiam ex ipsa voluptatis insatiabilitate. Vident alios sperare aeternam beatitudinem; vellent & ipsi sperare, sed putant se non posse, & cruciantur. Vident alios metuere gehennam; vellent & ipsi euadere gehennam; sed putant esse ineuitabilem; & conturbantur. Denique aiunt: *Maiores est iniquitas mea, quam ut veniam merear.* Ita suam duntaxat iniquitatem aspicientes, in barathrum desperationis sese jaciunt.

S. Anselm. in ep, Eph. 4.

S. Chrysof. tom. 5. ep. 5.

Plaut. in Amphitr.

Gen. 4. 13.

XI.

Quod si verò, suis criminibus, quantumcunque multis & magnis, infinitam Dei clementiam, misericordiam, ac bonitatem opponerent; si expenderent, eum Thaides, Pelagias, Abrahamas neptes, Marias Aegyptiacas & Magdalenas, è lupanari-